

Rasse. Forslaget er, som sagt, stillet efter Indenrigsministerens Yttringer og vil, som jeg haaber, fyldestgjøre ham.

Der er dernæst af et Medlem af Udvalget (Hass) stillet 3 Endringsforslag til § 6, som gaar ud paa, at Maximum af Notingslag skal nedsættes fra 20 til 12 Slag, at Ordet „kun“ i 9de Linie skal udgaae, hvilket gaaer ud paa, at Vedkommende skal have i det Mindste Undertrøje og Skjorte paa, og endelig at der i Paragræphen optages en udtrykkelig Bestemmelse om, at denne Straf ikke maa tilbeles Nogen uden i Vidners Overværelse. Det første af disse Forslag maa jeg bestemt fraraade. Straffen af 20 Slag Tæmp er sat som Maximum for en heel Deel Forseelser, for hvilke den er en overmaade ringe Straf. Jeg troer, at selv det blødeste Hjerte vil føle sig aldeles beroliget, naar man seer Tæmpen, som jeg holder her. Hvad Bestemmelsen om Delingventens Beklædning angaaer, saa er det Lovforslagets Mening at sige, at han ikke maa have flere Klæder paa end de der nævnte; jeg troer, det er nødvendigt at give Skipperen en saadan Garanti for, at Straffen dog kan blive følelig, fordi han har at gjøre med Foll, som ikke mangle en vis savoir faire; Slagenes Virkning kunde ellers let blive aldeles ingen. — Tilføningen til Paragræphen er Noget, der forstaaer sig af sig selv; det Hele skal jo foregaae under retslige Former. Der findes jo en Overhørelse Sted i andre Personers Overværelse, og det behøver derfor ikke specielt at gjentages. Jeg skal derfor anbefale at forkaste disse 3 Forslag.

Indenrigsministeren: Mit principale Forslag til Nr. 3 i § 5, at hele Bestemmelsen skal udgaae, grunder sig navnlig derpaa, at ingen af de Autoriteter, der have behandlet denne Sag, og som dog bedst forstaae sig paa disse Ting, navnlig Skipperlauget, Grossererersocietetet osv., har fordret en saadan Bemyndigelse for Skipperen til at straffe i de her omhandlede Tilfælde. Jeg vil imidlertid erkjende, at der er Noget, der taler for, at Straf anvendes, men jeg mener rigtignok, at det kun kan være i det Tilfælde, at Vedkommende har vilst sig saa gjenstridig, at Skippe-

ren virkelig har maattet requirere Magt for at bringe ham ombord. Saaledes som Udvalget har stillet sit Forslag, forekommer det mig at ville være meget besværligt at bedømme, om En har søgt at unddrage sig Tjenesten, eller nægtet at gaae ombord, naar han dog er kommen til rette Tid. Der forekommer mig virkelig ikke at være nogen Grund til at straffe ham, naar han møder til den Tid, der er bestemt, om han ogsaa paa en eller anden Maade tidligere har givet tilkjende, at han vilde unddrage sig derfor. Det er derimod noget Andet, naar han virkelig har udviist en saadan Gjenstridighed, at Skipperen har maattet anvende Magt eller søge ved Magt at bringe ham ombord, og i det Tilfælde mener jeg, at der er Rimelighed for, at han bliver belagt med Straf, men efter Udvalgets Forslag kan Skipperen have Ret til at straffe den, som har sagt, at han ikke vil gaae ombord, men som dog er mødt til rette Tid, i hvilket Tilfælde der, som sagt, ikke forekommer mig at være tilstrækkelig Grund til at anvende Straf. Jeg troer, at Udvalgets egentlige Tanke er aldeles fyldestgjort, naar det kommer til at hedde: „For den, som efter § 4 maa tvinges til at opfylde sin Forpligtelse til at møde ombord, $\frac{1}{2}$ Maanedes Hyre.“ — At jeg i Nr. 4 foreslaaer indstødt Ordene „paa fremmede Steder“ er af samme Grund, som jeg nævnte før, nemlig den, at alle Vedkommende have været enige i, at denne Bestemmelse kun skal gjælde paa fremmede Steder, og det forekommer mig, at, naar de, der ere nærmest interesserede i Sagen, navnlig Skipperlauget, og de, som i enhver Henseende maae være inde i saadanne Sager, Grossererersocietetet og Sø- og Handelsretten, ikke mene, at man skal tillægge Skipperen denne Myndighed undtagen paa fremmede Steder, saa er der ikke tilstrækkelig Grund til at udvide denne extraordinære Straffemyndighed for Skipperen. Dertil kommer ogsaa, at, naar Skipperen er hjemme, har han andre Midler til at faae de Personer, der forsee sig i disse Henseender, afstraffede. Jeg troer derfor, at der er fuld Tøje for det ærede Thing til at indskrænke Bestemmelsen til kun at gjælde, naar Skibet opholder sig paa fremmede Steder. — Det af mig til Nr. 10 i § 5 stillede Forslag,